

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של של האישיה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת סמדר שמחה בת רות ע"ה יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידיד נפשי דוד מור הי"ו. שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן. מוקירכם ואוהבכם מאוד משה יזדי.

1,008

מפיץ ראשי-דותן כהן: 054-888-39-69

אדרכת לשך אכל

לקח פרשת 'ויקרא' תשפ"א מדוע רק מזלות "דגים ותאומים" בלשון רבים?

לכן, כיון שממחשבתם של הדגים לומדים אנחנו כמה גדולה מעלת הביטחון בה' יתברך, לא נותר לנו לאחר בטחוננו בו יתברך אלא לשמוח, כיון שמהביטחון נגזרת השמחה, ומהשמחה נגזרות כל הישועות כולן ללא יוצא מן הכלל!!!
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
בספר "בית יעקב" פרשת וירא מספר המחבר שאחד מבניו חלה מאד ומצבו התדרדר עד שהגיע לשערי מוות בר מינן. כיון שכך, הזדרז הרב המחבר והחיש פעמיו אל מורו ורבו הרבי הקדוש מפשיסחא.
מיד כשהזכיר הוא את שם בנו לפני מורו ורבו, ספק הרבי הקדוש מפשיסחא את כפיו ואמר לו: "צר לי! גוסס הוא ואי אפשר להושיעו".
האבא המבוהל לא אמר נואש והפציר רבות וביקש מרבו ישועה. הרבי מפשיסחא הניח את ראשו בין שתי ידיו ושקע בשרעפי קודש ולפתע ניתר ממקומו ואמר: "יש רק דרך אחת ויחידה לפדות את בנך מהמוות אך קשה היא מאד".
"אעשה הכל כדי להציל את חייו של בני", אמר האבא המבוהל והוסיף: **"אנא תאמר לי מהי הדרך להצילו".**
"שמחה" ענה הרבי והוסיף: **"אם מרגע זה תרבה בשמחה ולא תסור ממנה, בטוחני שיחלים הוא מחוליו ועוד יאריך ימים".**
האבא שהאמין בכל ליבו בדבריו של רבו הקדוש, הכניס שמחה עזה בליבו ולא נחה דעתו עד שהלך וקנה יין ומגדנות והחל לחלק בין ידידיו הרבים שנכחו במקום ואף ביקשם לשחר עימו, והיה הוא מפזז ומכרכר בריקודו לעיני כולם, עד שהפסיקוהו ואמרו לו שבנו החלים ממחלתו לחלוטין.
רפיוו של הילד ממחלתו היכה גלים והתפרסם בכל המחוז כולו, עד שהרופאים שאמרו נואש לחייו, לא האמינו למראה עיניהם. את הפסוק בפרשת ויצא: "והנה באר בשדה, והנה שם שלושה עדרי צאן רובצים עליה, ואבן גדולה על פי הבאר, ונאספו שם כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר", פירש כך רבי לוי יצחק מברדיטשוב זע"א בספרו "קדושת לוי", וזה תוכן דבריו: "ידוע שהבאר היא מקור השפע של ישועותיהם של עם ישראל, והאבן הגדולה היא מידת הדין שקשה כאבן ויושבת על פי הבאר ומקטרגת כדי למנוע ישועות מעם ישראל, ובמשך כל השנה לצערנו הרב מצליחה מידת הדין להכניס עצבות בליבם של ישראל וכך מונעת היא מהם ישועות, אך יש "שלושה עדרי צאן", שהם שלושת החגים: פסח, שבועות וסוכות שבהם מתקבצים ושמחים ישראל (שהם הצאן) מאד מאד, ונאספו שם כל העדרים" כאשר ישראל מתאספים ושמחים בשמחת שלושת החגים הללו יש בכוחם "לגלול את האבן מעל פי הבאר" דהיינו: להסיר את מידת הדין לחלוטין, ולקבל ישועות.
וה' יזכנו הרבנות בשמחה ולהידבק בה תמיד כל הימים, ותמיד ישמע בגבולנו קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה וניכה ובלונו לקבל פני משיח צדקנו ולבניין בית מקדשנו ותפארתנו אמן ואמן!!!

כיון שיש סיבה וטעם למזלו של כל חודש, יש לנו לשאול: מדוע מזלו של חודש אדר הוא: "דגים"? מה הקשר בין דגים לחודש זה? זאת ועוד: מדוע מזלם של כל החודשים מופיע בלשון יחיד, כגון: גדי, טלה, קשת, ואילו מזלות תאומים ו-דגים הם היחידים שמופיעים בלשון רבים? מה נשתנו הם מכל המזלות כולם? עוד נשאל: מדוע שטבעם של הדגים שמוערים הם את פיהם לכל טיפת גשם היורדת עליהם. מדוע? וכי חסר להם מים במחיצתם? במה טובים טיפות הגשם יותר מהמים ששוחים הם בהם להנאתם? מהלך של תשובה אחת מהווה מענה חד לכל השאלות הנ"ל.
בחודש סיון קיבלנו את תורתנו הקדושה במעמד הר סיני, וכיון שתורתנו הקדושה היא החיבור והקשר הניצחי שלנו לאבינו שבשמים, לכך מזלו של חודש זה תאומים, כדי לרמוז שעם ישראל והקדוש ברוך הוא קשורים זה בזה כ"תאומים", אך עדיין כיון שבמעמד הר סיני נאלצו עם ישראל לקבל את התורה, שהרי כפה (הניח) עליהם הקדוש ברוך הוא את ההר, ואמר להם: "אם תקבלו את התורה-מוטב, ואם לאו כאן תהא קבורתכם", ורק בימי מרדכי ואסתר לאחר הניסים והנפלאות שעשה להם הקדוש ברוך הוא, שמחו הם לחזור ולקבל את התורה באהבה, לכך נקבע מזלו של חודש אדר "דגים", כיון שרק עתה לאחר שקיבלו את התורה מאהבה יש להם את הסברא והכח להרבות ולחדש חידושים ערבים ונפלאים בתורתנו הקדושה כפי שהדגים האלו מתרבים מיום ליום, אך התנאי לזכות ולחדש חידושים אמיתיים הוא אך ורק אם הלומד משתוקק להבין ולדעת כל חידוש וחידוש כפי שהדג הזה משתוקק לבלוע כל טיפת גשם חדשה אף על פי שכולו שרוי במים.
זאת ועוד: טבעו של הדג, כיון שאינו עוצם את עיניו כלל, סומך הוא על עצמו ובטוח שתמיד יצליח הוא להתחמק מלועו של הדג הבא מולו ורוצה לבולעו, וכיון שאינו רואה את הדגים השוחים מאחוריו בוטח הוא בה' יתברך שישמרהו שלא יבלעוהו מאחוריו, כיון שכך, כמעט ומעולם אין הדג נבלע מאחוריו כיון שבטח הוא בה' שישמרהו מאחוריו, אך כיון שסומך הוא על עצמו ובטוח שיצליח להישמר ולהתחמק שלא יבלעוהו הדג שלפניו, לכך מסיר הקדוש ברוך הוא את השגחתו ממנו והדג שבא ממולו מצליח לבולעו.
כך בדיוק היה עם המן הרשע שטח הוא בהצלחתו והכין את העץ לתלות עליו את מרדכי היהודי, ואבינו שבשמים לא רק שהפר את עצתו, אלא שהדבר שהיה בטוחו נהפך למפלתו ונתלה הוא עליו. זאת הסיבה שהדג הוא היחיד בבריאה שאין לו גבות מעל עיניו, [וכפי שמובא ומודגש בזוהר הקדוש אדרא דפרשת נשא דף ק"ב], כיון שכל תפקידן של הגבות אינו אלא להגן על העיניים, והדג שהוא מתגאה ובוטח בעיניו כיון שהן פקוחות תדיר, לכך לא ברא לו הקדוש ברוך הוא גבות מעליהן, ובטוחו בעיניו הן הן מפלתו.
זהו שמובא במדרש, אמר המן הרשע: "במזל דגים אבלעם", אמר לו הקדוש ברוך הוא: "דגים לפעמים בולעים ולפעמים נבלעים, ועתה לא רק שלא תבלע את בני, אלא הם יבלעוך!"

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

שאלה: לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

ברור לי שאני לא היחיד הסובל מאד מאשתי בימים אלו. אשתי אשה מקסימה וטובת לב. במשך כל השנה שלום ביתנו יציב לחלוטין, אך בכל שנה ושנה מיד לאחר חג הפורים, סובלים אני ובני ובנותי קשות מעריצותה של אשתי היקרה. כמו כל נשות ישראל, גם אשתי מנקה ומקרצפת את כל הבית לכבוד חג הפסח. יודעת היא להלחיץ אותנו מאד, אם זה בכך שכולנו חייבים לעזור לה וכן לבצע ניקיונות במקומות ההזויים ביותר שמעולם לא דרכה בו כף רגלנו.

היא לא מוותרת! כולנו חייבים לגרו, להזיז ולהרים. חובה עלינו לקרצף את כל הבית עם אביזרים וחומרי ניקוי רעילים המעלים אדים ופוגעים קשות בעור שבידינו.

בנוסף לכל, היא מאד ביקורתית, ובכל הקשור לניקיון לפסח תמיד היא מעירה: "לא כך מנקים! מתי תלמדו לנקות כמו שצריך"? או: "חבל שביקשתי ממך עזרה! אתה מלכלך יותר ממה שאתה מנקה". לפעמים אני מצליח לשתוק ולהבליג כשהיא מעירה או פוגעת בי אישית, אך כשה מגיע לילדים אני לא מסוגל לשתוק. איך אפשר לפגוע בנן או בבת שעשו כמיטב יכולתם בניקיון הבית? גם אם לא הצליחו הם לנקות כמו שהיא מנקה, אסור לה להתעלם בשום אופן מהמאמצים הגדולים שלהם לנקות ככל יכולתם!! לא אחת ראיתי את בת היקרה מותשת לחלוטין ומתוך אפיסת כוחות, התיישבה היא לרגע כדי לאגור כח.

אני מתבייש לכתוב לך שהיא קיבלה על כך צעקות וביזיונות ואף ביטויי גנאי בנוסח של: "עצלנית שכמוך! אני אשמה שפינקתי אותך כך! העצלות עוטפת אותך"! וזאת לאחר שהילדה עמדה וקרצפה במשך שעות ארוכות.

אז תגיד לי בבקשה, כבוד הרב: בשביל זה קיבלנו את חג הפסח? האם יש מחילה לפצעים ולצלקות שמשאירה אשתי בליבנו?

כל ניסיונותי לדבר על ליבה בעדינות כדי להסביר לה שהיא מזנימה בניקיון והורסת לנו בכך את החיים, עלו בתוהו. בשיחותי עם חברים קרובים נדהמתי להיווכח שאני לא 'קורבן פסח' היחיד. גם הם עוברים בערך את אותה 'התעללות'. גם נשותיהם מלחיצות, כועסות ועצבניות, ואינן מרשות לילדים להיכנס לחדרים אלא אך ורק כדי לישון בלילה.

משום מה ברור להן שאם הילד נכנס לחדר עם פירור חמץ על החולצה, אז בוודאי שראוי להענישו קשות, וזאת למרות שהשתדל וניער הוא את בגדיו היטב לפני שנכנס לחדר. אין לי ספק, כבוד הרב, שהרבה סיפורים מגיעים אליך בנושא זה. לכן אבקש מאד לכתוב אודות אותן נשים 'צדקניות' ולהרגיע אותן ובכך תחזיר שלום בית להרבה בתים בעם ישראל.

בתודה מראש: אבא ובעל כאוב מאד.

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יודי שליט"א, לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים חייגו: 02-625-23-23 או בפקס: 052-890-80-65

תשובה:

ידידי היקר והנכבד!

א.מכתבך מצער מאד! אכן קיבלתי כמה פניות ממשפחות הכאובות מאד בגין סיבה זאת, שהאמא היקרה מכבידה מאד על בני הבית בכל הקשור לניקיון לפסח.

ב.צר לי אך מחובתי להדגיש שהתנהגותה של רעייתך נדירה וקשה היא מאד. אם דברך מדויקים ואכן משתמשת היא בכל אותם משפטים וביטויים צורמים שכתבת, הרי שהיא זקוקה לשיחה או טיפול אישי אצל יועץ נישואין שיבהיר לה עד כמה היא חוטאת בהתנהגותה כלפיך וכלפי בניכם ובנותיכם.

ג.יחד עם זאת, כיון שכתבת שבמשך כל השנה שורר שלום בית מוחלט בביתך, חושבני שאולי מטושטש אצלה הגבול בין לכלוד לחמץ, כנראה שחושבת היא שכל טיפת לכלוד דינה כחמץ בפסח.

ד.לצער הרב, פגשתי רבות באנשים שעברו 'ילדות קשה' בחיק הוריהם שלא השכילו להציב גבולות ולתחום תחומים במישורי החיים, וילדים מצולקים אלו מעבירים בברותם את אותן צלקות קשות לבניהם ובנותיהם.

ה.כדאי מאד להבהיר לרעייתך היקרה שהאבק אינו חמץ, והפגיעה בנפשם של בני הבית חמורה היא וקשה הרבה יותר מחמץ המתחבא בבוידם.

ו.גדולה מזאת אכתוב לרעייתך ולכל נשות ישראל היקרות: חובתנו לנקות היטב את הבית עם חומרי ניקוי בלבד.

אמהות המנקות את הבית עם שפיכות דמים של האבות או של הילדים, אינן אלא מקלקלות ולא מתקנות, מלכלכות ולא מנקות. אמהות אלו מנקות מרצפות, ומלכלכות ומחספסות את נפשם של בני הבית. ברור הדבר שאין על כך מחילה!!!

ז.החשוב מכל:לפעמים מוזרזות האמהות ומכשירות את כל הבית כמה ימים לפני פסח, כך שאין אף לא פינה בתוך הבית שאפשר לאכול בה חמץ, והילדים נאלצים לאכול מחוץ לבית או בחדר המדרגות. גם אני אישית סבלתי מכך בהיותי ילד. כשגדלתי וזכיתי ללמוד בישיבת פורת יוסף המעטירה, ישבתי עם אימי היקרה באחד הערבים והבהרתי לה שאפשר, ואפילו עדיף לסעוד בפינת המטבח או בפינת הסלון על השולחן, וכך זוכים לברך ברכת המזון בתוך הבית [שיש בזה עניין גדול מאד!!!]. אמנם קצת היה קשה לה לקבל את הדברים, אך בגיבוי של מור אבי זלח"ה הסכימה אמא, שתיבדל לחיים טובים, לדברי, ומאותה שנה נגאלנו מחדר המדרגות ואכלנו בבית עד ערב בדיקת חמץ.

ח.אמהות חכמות יכולות להפוך את הניקיון לפסח לחוויה שלא תישכח לעולם מלב הילדים, באם ישכילו הן לנקות עם מוזיקת רקע נאותה תוך כדי פיזור מחמאות לצדדים, הן על הניקיון והן על הבלאגן.

ט.אשריכן נשים יקרות באם תשכילו לאמץ בשמחה את כל הנ"ל. י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב!!!

האחים הקדושים - רבי אלימלך מליז'נסק ורבי זושא מאניפולי זיע"א

מסופר על האחים הקדושים רבי אלימלך מליז'נסק ורבי זושא מאניפולי, שהיה להם אח שהיה בעל בית-מזיגה באחד הכפרים. מאחר והאחים הקדושים ידעו שאחיהם אינו אדם פשוט, קמו ונסעו אליו כדי לתהות על קנקנו, כיצד עובד הוא את ה' יתברך בהיותו עמל לפרנסתו.

כשהגיעו אליו, ראו שאיכרים רבים נכנסים לבית המזיגה שלו, ולכולם מזג אחיהם יין שרף. אין לו פנאי לשבת ולעסוק בתורה ובתפילה, וגם גמילות חסדים אינה עיקר עבודתו. אלא שלאחר זמן מה, לדבר אחד נתנו האחים את דעתם: מידי פעם היה אחיהם שולף פנקס מכיסו, וכותב בו דבר מה.

כשהגיע הלילה נסגר בית המזיגה, והאחים הלכו להם לישון באחד מחדרי ביתו של אחיהם. והנה, פתאום החלו לשמוע שאחיהם קורא דבר מה, ופורץ בבכי אדיר, ושוב קורא ושוב מתייפח בבכי, ומידי פעם הצטרפו קולות של הכאה לבכי של אחיהם. כאן כבר לא יכלו האחים להבליג, נכנסו לחדרו של האח ושאלו אותו בתימהון מדוע אתה מכה את עצמך ומתייפח? השיב להם האח לתומו: כך אני נוהג בכל לילה ולילה. במשך היום, כאשר נדמה לי שחטאתי או הרהרתי הרהור של עבירה, אני רושם זאת בפנקס, ובהגיע הלילה אני מלקה את עצמי ובוכה, ואינני שוכב לישון עד שאני חוזר בתשובה שלמה על כל חטאי...

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

תורת ה' תמימה!!!

"ואם מן הצאן קרבנו, מן הכבשים או מן העיזים לעולה, זכר תמים יקריבנו".

אמרו רבותינו ז"ל כי "תמים" צריך רק בקרבן בהמה ולא בעוף. לדוגמה: עוף עיור, כשר לקרבן. אך אם חסר אבר, כנף או רגל וכדומה - פסול הוא!

וידוע שרמ"ח (248) מצוות עשה, הן כנגד רמ"ח איברים, והמקיים אותם בשלימות, קומתו הרוחנית שלמה ומאירה אף היא. אך המקיימן לא בשלימות, כגון: תפילה ללא כוונה, מצווה בחיפזון ובפיזור נפש, הרי הוא נחשב כ"עני" המביא קרבן בעל "מום" במצוות ועדיין רצוי לפני ה'. אך אם חלילה חסרה המצווה אבר, אז לא תהיה מקובלת כמצווה שלמה! כי אם "ידלג" על מצווה, יום ללא תפילין חלילה או ללא תפילה או ברכה, אז נפסל הוא ואינו נחשב אף כקרבן עני, עולת העוף...

ואמרו הם במשנה: "נאמר בעולת הבהמה: "אשה ריח ניחוח", וגם בעולת העוף: "אשה ריח ניחוח", ללמדך, שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכווין אדם את ליבו לשמיים".

וה"טורי זהב" שאל: לכאורה, אם גם המרבה וגם הממעיט מכוונים לבס לשמיים, אז ודאי שהמרבה משובח מהממעיט!?

התשובה נמצאת בדברי התוספות יום טוב זיע"א שכתב: "אין לנו מושג בשכר מצוות תלמוד תורה!! בירושלמי אמרו: "שכר מלה אחת של תורה, עולה על שכר כל המצוות גם יחד".

ולכן, על כל יהודי ללמוד מעט יותר מכפי יכולתו, ואז רב שכרו עד מאוד ועליו נאמר: "אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון לבו לשמיים, ואין הבורא בא בטרוניה עם בריותיו".

בראש השנה יתייבב ובאמתחתו שכר של למעלה ממאה מיליוני מצוות, מקריאת שמע פעמיים ביום! ואם יבוא לשיעור תורה, בשעה ישמע אלפי מילים ששכרן למעלה משבע מיליון מצוות!!

וזו מסקנת הדברים: עשיר שהביא קרבן עני - לא יצא!

מאורי התורה

מאירים את הפרשה!!!

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה', מן הבהמה... תקריבו את קרבנכם".

פירש רבנו יעקב צמח מליסבון, בספרו "צמח צדיק", אם זכה ה"אדם" המקריב, והוא איש מעלה חכם ונבון, משים עצמו כבהמה, יודע מהו קרבן ומבקש על ידו להתקרב לבוראו, הרי זה "קרבן לה'...", אך אם המקריב מתנהג כ"בהמה", וכולו ארציות וגשמיות, אז לא יזכה להתעלות עד שיקריב את "קרבנכם", היינו שיעשה מסירות נפש! וכמו שנאמר על דוד המלך ע"ה: "ודוד הוא הקטן". וביארו: הוא בקטנותו מתחילתו ועד סופו.

כלומר כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו, כך גם בהיותו מלך עשה מסירות נפש והקריב את כבודו והקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה.

שאל הגאון רבי שלום שבדרון זיע"א: לכאורה מובן שמה "שהקטין עצמו במלכותו", זה אכן מעלה גדולה, אך מה הפלא "שבקטנותו הקטין עצמו", מה מיוחד בזה? הרי באמת היה הוא אז קטן מהם!?

אלא, מתרץ הוא זיע"א שבאמת, רוב בני אדם אינם מקטינים את עצמם אפילו בפני מי שבאמת גדול מהם! ולכן גם זו מעלה גדולה, שדוד המלך ע"ה ידע את מקומו בקטנותו ועוד יותר מכך ידע להקטין עצמו כשנהיה למלך.

וזו כוונת רבותינו ז"ל שכיון שבקטנותו ידע את מקומו ולא החשיב את עצמו, וגם במלכותו הקטין את עצמו לפני מי שגדול ממנו בחכמה, ולא הרגיש חשיבות בעצמו כלל, לפיכך זכה שנאמר עליו: "ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו", שהלכה כמותו בכל מקום!

"השומע או קורא ממעשי הגדולים והנהגותיהם, הגם כי גבה דרכם מדרכיו ואינו במדרגתם כלל, ירגיש בנפשו כי היא מתקדשת מטומאתה ונטהרת מחלאתה, וכי היא הולכת ומתקרבת למקור האמת, הוא הבורא ברוך הוא"!
(תורת המוסר)

סיפור לשולחן השבת...

לראשון לציון רבי יהודה נבון זיע"א היה ידיד נפש ושמו: החכם רבי אברהם אשר עמד לצידו בכל פעולותיו למען הכלל. רבי אברהם ניחן בלב טוב ורחמן כלפי כל אדם באשר הוא.

בוקר אחד היה רבי אברהם בדרכו מבית הכנסת לביתו. לפתע ראה קבוצת חיילים וחרבם שלופה מוכנה להרוג נער ערבי, שחיורון מוות נסוך על פניו. רבי אברהם הבין כי עומדים הם להוציאו להורג. "עצרו!" קרא לעברם בתוקף. לשמע קריאתו היטו החיילים את ראשם והביטו אל רבי אברהם במבט תמוה. "מה פשעו של הנער?" ביקש רבי אברהם לדעת. "הוא נתן יד למורדים בפחה (המושל), ועל כן ציווה עלינו הפחה להורגו" הסבירו החיילים. "אל תשלחו ידכם אל הנער! אני אדבר עם הפחה". מיד שינה רבי אברהם את כיוון הליכתו ופנה לעבר ביתו של הפחה. "אדוני הפחה, ירום הודו", קד רבי אברהם עמוקות, "מה בצע לך כי תהרוג את הצעיר הערבי?! ודאי לא פעל מתוך זדון ורוע לב, כי אם מתוך רוח שטות ילדותית... אולי תמיר את עונש המוות במאסר?" הציע למושל, ותוך כדי דיבור הוציא מכיסו כמה שטרות מרשרשים. הפחה אוהב הבצע לטש עיניים חמדניות לעבר הכסף והסכים להצעתו של רבי אברהם. מיהר רבי אברהם לשוב לזירת האירוע והודיע לחיילים בשמחה כי עונש המוות בוטל. הצעיר הערבי נפל לרגלי מושיעו ונשק לשולי מעילו, כשפיו ממלמל מילות תודה עד בלי די.

חלפו שנים. המעשה נשכח לגמרי מזיכרוננו של רבי אברהם. והנה, נתעוררה קנאתם של אנשים צרי עין כלפי הראשון לציון רבי יהודה נבון וידידו הטוב רבי אברהם. בני הבלעל הללו פנו למושל, הכפישו את שמם של שני היהודים הנכבדים והעלילו עליהם עלילות חסרות שחר. לא קשה היה לשכנע את המושל, שאף הוא שונא ישראל היה. בחמת זעם ציווה המושל להדיח את רבי יהודה מתפקידו כראשון לציון, ואת ידידו רבי אברהם ציווה לכלוא בבית האסורים.

פלוגה של שוטרים פרצה בפראות לביתו של רבי אברהם ובלי לספק לו כל הסבר שמו אזיקים על ידיו וגררוהו בגסות לבית האסורים. במהלך הדרך ניסה רבי אברהם לדובב את השוטרים חמורי הסבר האוחזים בו והצליח להציל מפיחם כי לפחה נודע כי חטא כנגדו וזלזל בכבודו. כעת מלא הוא בכעס כלפיו ומתכוון גם להענישו בכל חומר הדין. לא נותר לרבי אברהם אלא לשאת תפילה מלב מורתח ולבקש מהקדוש ברוך הוא שיציל אותו מיד המתנכלים לו. הוא ידע מניסיונו, כי כאשר המושל זועם - רע ומר יהיה גורלו של האיש...

בניין בית האסורים מטיל האימה נראה מרחוק. השוטרים החישו את צעדיהם, מחזקים את לפיתתם בידי הכבולות של רבי אברהם. הם פתחו את שער הברזל הכבד, וזה השמיע חריקה מבשרת רעות. צעדיהם של בני החבורה הדהדו על פני המסדרונות הדוממים והתמזגו בקול פעימות לבבו של רבי אברהם. בקצה המסדרון נראתה לפניהם דלת ברזל חלודה.

"מנהל בית הסוהר", הכריז שלט קטן על הדלת. השוטרים הדפו את הדלת, "הבאנו לך אורח חדש", קראו בלעג. המנהל, ערבי חסון וגברתן, יצא לקראת הבאים בצעד בוטח. הוא העיף מבט לעבר האסיר האומלל ולפתע חוורו פניו. "אתם... אתם יכולים ללכת..." פנה לעבר השוטרים בקול מגמגם, "אני כבר אטפל בו". השוטרים קדו בפני המנהל ונעלמו במסדרונות הארוכים.

להפתעתו של רבי אברהם החל הערבי המגודל שלמולו לבכות כתינוק, כל גופו הטלטל בבכי חסר מעצורים. "התזכור אותי?" שאל מנהל בית האסורים בהתרגשות, "אני הוא הנער שהצלת כאשר היה כפסע ביני לבין המוות. לא אשכח את החסד שגמלת עמי! את חיי אני חייב לך!" הוא מיהר להסיר את האזיקים מעל ידיו של רבי אברהם ובכבוד גדול הכניסו לחדרו. "אל תירא!" הרגיעו המנהל, "אני אדאג לך באופן אישי". וכך, במשך הימים בהם נאלץ רבי אברהם לשהות בבית האסורים, שהה הוא בחדרו של המנהל וזכה ליחס מיוחד במינו. המנהל שרתו ודאג לכל מחסורו כאילו היה עבדו הנאמן. כעבור ימים ספורים יצאה האמת לאור, העלילה נתבררה כשקר מוחלט, ורבי אברהם יצא לחופשי.

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישר בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחייל".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן זוכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם.

שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמת מאד וצוחק, ומודה אני לכם על כך מאד.

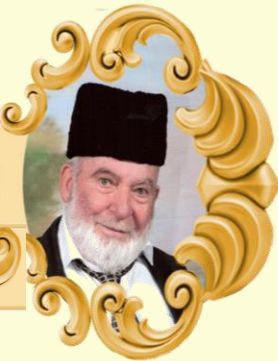
רותי: 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-890-80-65.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

מור אבינו זלה"ה היה מרחם מאד על כל אדם הזקוק לעזרה. פעמים רבות כשראה הוא אדם הזקוק לעזרה, לא נח ולא שקט עד שהצליח לעזור לו על הצד הטוב ביותר.

רחמנותו ועזרתו לזולת באה לידי ביטוי בכל המישורים כולם, לפעמים בעזרה כלכלית ולפעמים בשיחה נאה המיישבת דעתו של אדם.

זכורני עוד מילדותי, בהיותי מתפלל בשבת קודש עם מור אבינו זלה"ה בבית הכנסת "ישועה ורחמים" לעולי אפגניסטאן, בו למעלה מיובל שנים שימש מור אבינו זלה"ה כקורא בתורה מידי שבת בשבת, ובמשך שנים רבות היה עובר ממניין למניין כדי לקרוא בתורה ולהוציא את הרבים ידי חובתם.

באחת השבתות לקראת סיום קריאתו בתורה שמענו לפתע צעקות רמות מחצר בית הכנסת. כולם זיהו את קולו של הצועק שהיה אחד מקשישי בית הכנסת, שממש הרעים בקולו ונזף קשות בעומד מולו לעיני כל הנוכחים שחששו מאד לצאת להגנתו של המבוייש.

מור אבינו זלה"ה הזדרז לסיים את קריאתו בתורה, ומיד יצא לחצר והרים את קולו ואמר: "די! מספיק! זה כמו רצח לצעוק כך על אדם ברבים"! הקשיש כיבד את מור אבינו זלה"ה ושתק. בסיום התפילה אמר לי מור אבינו זלה"ה: "לך לבית ותגיד לאמא שאני אאחר קצת"! לאחר כשעה חזר מור אבינו זלה"ה לבית, וכששאלתיו לסיבת איחורו, ענה הוא לי: "היה קשה לי מאד לראות בצערו של הננזף, לכן הלכתי לביתו ואף אכלנו ושרנו שירים ביחד ולא עזבתי עד שראיתיו שמח"!

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

'טיב יומי' שחבל לפסבס!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עלינו
ברכה וטובה וכל טוב.

מצות 'עבודת יד' לליל הסדר

כמו בכל שנה, גם השנה ניתן להשיג אצלנו מצות 'עבודת יד' קשות או רכות

בהכשר מהודר ביותר ובמחיר הזול ביותר!!!
לפרטים והרשמה: ר' ערן 052-890-80-65

"יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם"

ברכת השנה

כל העלונים בשנה זו יהיו גם להצלחתם המלאה של הרב משה בבאי הי"ו, ר' אריה חריזי הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו, ליאון וקלרה מזרחי הי"ו דוד אטיאס הי"ו, דורון שרפיאן הי"ו, אמיל אליהו הי"ו, חגי כהן הי"ו, לימור בת מזל תחי", לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם הי"ו יהי רצון שאבינו שבשמים ימלא כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ויזכו ויתברכו בכל הברכות האמורות בתורה אמן ואמן.

מפטירין: "עם זו יצאתי לי..."

בואי כלה שבת מלכתא...

דפוס צנעים אמיתיים

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 17:14 [17:34]	ירושלים: 8:08	ירושלים: 12:16	ירושלים: 18:26	ירושלים: 19:07
תל אביב: 17:31	תל אביב: 8:10	תל אביב: 12:18	תל אביב: 18:28	תל אביב: 19:04
חיפה: 17:23	חיפה: 8:09	חיפה: 12:17	חיפה: 18:28	חיפה: 19:06
אילת: 17:20	אילת: 8:09	אילת: 12:17	אילת: 18:26	אילת: 19:03
באר שבע: 17:32	באר שבע: 8:10	באר שבע: 12:18	באר שבע: 18:28	באר שבע: 19:06